

Randers Broe samt hvad Afkomst og Rættighed enhver kan have der i Fjorden at fiske", Henimod Slutningen af Forretningen reassumerer Lægekommisjonen, hvad den ved den afholdte Besigtigelse har fundet, og siger, at den har „forhørt de vedkommendes Klage-maal over dend Misbrug som deri Fjorden skeer, Særlig med Seildybet at fordærve og tilstoppe, Særligt med ulovlig Fiskeri, Særlig, ogsaa med Hindring af Seiladsen, baade paa Fjorden oven Randers By, Saavel som ogsaa nedenfor Byen". I Overensstemmelse hermed findes der hverten i hvad der er passeret for de 2de Lægekommisjoner eller i Høegs Hundrede Aar senere Procedure noget Spor til, at de tilgrændsende Lodsseiere have reist Krav paa Eneret til at fiske hver udfør sin Grund indtil midtstrøms. Man er som noget selvfølgelig gaaet ud fra Fiskeriet stod aabent for Alle og Enhver, og saaledes har ogsaa det faktiske Forhold været, indtil Hr. Ostenfeld ved sin paastaede Eneret affaar alle Andre fra at fiske i Seildybet og derved foranledigede en Række af Klager. I tidligere Tider havde man forsøgt at hindre formentlige Misbrug af dette Fiskeri ved Forbud mod Brugen af visse som skadelige ansete Fiskeredstaber. Disse Forbudsbestemmelser ere imidlertid alle ældre en Chr. V's Lov og derfor bortfaldne ved denne. Vel har der viist sig nogen Vællen i at erkjende dette. Lægekommisjonen af 1696—98 gif saaledes — som fornævnt — ud fra, at disse Forbudsbestemmelser endnu stode ved Magt, og indrettede sin Indstilling derefter, men samme erholdt ikke kongelig Approbation. Hundrede Aar senere tog Birkedommer Høegh i sin Procedure ligeledes Standpunkt paa, at bemeldte Forbudsbestemmelser endnu vare gjældende, og Stadfeld undgik i sin Dom af 1797 at afgjøre dette Spørgsmaal. Sammes Besvarelse kan imidlertid efter min Mening ikke frembyde mindste Tvivl, thi Chr. V's Lov har selv truffet Afgjørelsen. At Loven nemlig ikke har henregnet Fiskeriet, hverken hvad lokale eller almindelige Bestemmelser angaar, til „hvis Politien egentlig vedkommer, hvorom ingen saa stadige Love og Anordninger kan gjøres“, og hvorom det derfor var Hensigten at forjatte „en sær Bog, Politie-Ordnung kaldet“, fremgaar af, at Loven i sig optog Fiskerilovgivningen baade for Limfjorden og det øvrige Rige. For Randers Fjord gjælder derfor den samme almindelige Fiskerilovgivning, som gjælder for Landets øvrige Fjorde, og Randers Fjord strækker sig i retlig Henseende fra dens Udløb i Havet til Bærum By ovenfor Randers.